

РЕШЕНИЕ

№ 3427

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1956** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

С Решение № 218/19.01.2022 г. по НАХД №20211110208568/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 23-ти състав, е отменил Наказателно постановление /НП/ №СО-33-Н-21-08-052 / 28.04.2021 г., с което на основание чл. 209а, ал.4 от Закона за здравето (ЗЗ) и чл. 53 от ЗАНН на Н. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. за извършено нарушение на чл. 209а, ал.1 от с.з. вр. т.І.7 от Заповед № РД-01-51 / 26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от Столична община, с искане да бъде отменено и да се потвърди издаденото НП. Наведеното касационно основание е за нарушение на материалния закон - чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, аргументирано в жалбата с доводи, че в мотивите към оспореното решение неправилно е прието, че не са спазени разпоредбите на чл. 42, т.4 и т.5 от ЗАНН. Нарушението било описано точно и ясно, с всички съставомерни признаци и съответната квалификация. В тази връзка сочи, че пропускът за посочване на номера на заповедта е саниран в НП, съобразно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Правото на защита на наказаното

лице не е нарушено, тъй като мярката –да се носи маска, покриваща носа и устата е действаща по време на пандемията, независимо от наличието на различни заповеди. По съществуто на спора излага съображения, че извършеното нарушение е установено по безспорен начин. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Н. В., чрез процесуалния си представител адв. З., изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Подробни съображения излага в представения по делото отговор на касационна жалба от 01.03.2022 г. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Представител на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63а, ал. 2 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

В производството пред СРС е установено, че: на 25.02.2021 г., около 12:25 часа на [улица], в търговски обект - офис-магазин за продажба за маркучи, стопанисван от [фирма] - закрито обществено място, когато проверяващи служители на Столичен инспекторат установили, че лицето Н. В. не е изпълнило въведената противоепидемична мярка със заповед на министър на здравеопазването, въведени с действащата към този момент Заповед № РД-01-51 / 26.01.2021 г. на министъра на здравеопазването, а именно нямала е поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, която за покрива изцяло носа и устата - от носа до брадичката.

За установеното нарушение е съставен АУАН за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗдр., който е връчен на нарушителя, който го е подписал с възражение, че в офис от 90 кв.м. работят двама човека, с отстояние повече от 1,5 метра един от друг, както и че при влизане на хора поставят маски.

Въз основа на АУАН е издадено процесното НП, в което за нарушена била посочена нормата на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗдр. вр. т.1.7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването.

От правна страна, съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, аргументирано със следните основни доводи: към конкретната дата въпросните мерки са въведени с действащата Заповед № РД-01-51 / 26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването, но същата не е посочена в съставения при проверката акт за установяване на административното нарушение, а за пръв път в наказателното постановление. Приел е, че посочването на конкретната нарушена заповед в АУАН е необходимо, доколкото разпоредбата на чл.209а, ал. 1 от ЗЗ е препращаща именно към заповед на МЗ, с която се въвеждат съответните мерки. СРС е приел, че посоченото процесуално нарушение е съществено и е довело до ограничаване на правото на защита на административнонаказаното лице.

Решението е неправилно.

Санкционната разпоредба на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето предвижда,

че който наруши или не изпълни въведени от Министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение от 1000 до 2000 лв.

Настоящият касационен състав намира за необходимо да отбележи, че чл. 209а ал. 1 от ЗЗ съдържа състав на административно нарушение. Обстоятелството, че административнонаказателната разпоредба препраща към общ административен акт /в случая Заповед № РД-01-51 / 26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването/, относно въведената и нарушена/неизпълнена противоепидемична мярка, не означава, че с този акт са въведени административни нарушения. Напротив, това е акт, с който са въведени определени задължения за неопределен брой лица – спазването на изброените в тях противоепидемични мерки. Неизпълнението на тези задължения обаче е въведено като административно нарушение в Закона за здравето.

Не се споделят изводите на районния съд за допуснато съществено нарушение при издаване на АУАН и НП.

Действително в АУАН и НП е посочена неидентична правна санкционна разпоредба, но нарушението е описано по начин, по който нарушителят и съда да могат да разберат какво точно нарушение е извършено. Различната правна квалификация не е довело до нарушаване на правото ѝ на защита. Нарушението е посочено ясно и за наказаното лице е установимо в какво се изразява нарушението му. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена, в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание.

В съдебното решение изцяло липсват мотиви по същество по оспорваното в настоящото производство наказателно постановление, като са изложени само доводи за допуснато процесуално нарушение, макар и дефинирано от съда като допуснато нарушение на материалния закон. Настоящият състав на касационния съд приема, че е налице визираното в чл. 348, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 2, предложение първо от НПК касационно основание за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на СРС, от друг състав на съда, тъй като е налице липса на мотиви в атакуваното решение по съществото на спора и делото не може да бъде решено по същество от касационната инстанция.

При разглеждане на спора по същество от касационната инстанция, доколкото, на първо място, се ревизира постановения съдебен акт и, на второ място, издаденото наказателно постановление, то касационната инстанция е в невъзможност да извърши проверка на съдебното решение, без изложени мотиви и съответно да прецени дали съдебното решение е правилно, с оглед приложение както на процесуалния, така и на материалния закон, тъй като би се явила първа инстанция по съществото на спора, което е недопустимо. Ако се разгледа спора по същество от настоящия касационен състав, то за първи път ще има изложени мотиви по отношение правилно приложение на разпоредбите на закона.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че при постановяване на съдебното решение въззивният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 2 от НПК – липса на мотиви по същество, което е основание за отмяна на атакуваното решение и за връщане на делото за ново разглеждане на СРС от друг състав на съда.

Независимо от изхода на спора, настоящата инстанция не следва да присъжда разноски в полза на касатора. При новото разглеждане от друг съдебен състав на СРС, последният следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски, с оглед разпоредбата на чл.226, ал.3 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 63в от ЗАНН, във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 1, предл. последно и чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, Административен съд Софи-град, XX -ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 218/19.01.2022 г. по НАХД №20211110208568/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 23-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.